


AS ONE

NEON + MAI

SCREENINGS

Εβδομάδα 5

Τρίτη 5/4

12.00-14.00 + 16.00-20.00 

ΕΡΓΑ ΜΑΚΡΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ IMMATERIAL: Σειρά από βίντεο από το MAI

Με την ευγενική παραχώρηση των καλλιτεχνών

Το 2014 το Marina Abramović Institute (MAI) ξεκίνησε το ψηφιακό περιοδικό του, με τίτλο IMMATERIAL, το οποίο παρουσίαζε συνεντεύξεις με καλλιτέχνες, επιστήμονες και διανοούμενους, και προέβαλε έργα μακράς διάρκειας καλλιτεχνών απ' όλον τον κόσμο. Σε αυτή τη σειρά προβάλλονται νέες επιλογές από την καταγραφή αυτών των έργων.

Ana Prvacki

γενν. Ραντςενο, πρώην Γιουγκοσλαβία (Σερβία),

The Money Mountain (2008)

Διάρκεια: 40 ώρες, 8 ώρες τη μέρα για 5 μέρες

At the Tips of Your Fingertips (2007)

Διάρκεια βίντεο: 00:01:38

Για το *The Money Mountain* (2008), η Ana Prvacki χρησιμοποίησε υγρά μαντηλάκια, για να καθαρίσει χαρτονομίσματα που της έδωσε το κοινό, σε μια εγκατάσταση που αποτελείτο από σωρούς από σάκους για χαρτονομίσματα. Αρχικά, η καλλιτέχνης επιτέλεσε αυτό το έργο επί δύο ώρες. Στη σειρά από performances μακράς διάρκειας *Time Becomes Form* (2007-9), που πραγματοποιήθηκαν στο Artists Space (NY) σε επιμέλεια Marina Abramović, η Prvacki επιτέλεσε αυτό το έργο επί οκτώ ώρες τη μέρα για πέντε συνεχόμενες ημέρες. Όταν ερωτήθηκε για την εμπειρία, η Prvacki δήλωσε ότι η re-performance του έργου της σε ένα πλαίσιο μακράς διάρκειας, «ήταν όπως ένας μαραθώνιος, αλλά και ένας τελείως διαφορετικό τρόπος για να βιώσεις το έργο σου. Δεν μπορείς να ξεφύγεις. Δεν ξέρω γιατί σκέφτομαι την ψυχανάλυση, αλλά μοιάζει με το να είσαι αντιμέτωπος με αυτό το είδος της κατάστασης. Είσαι εκεί και δεν μπορείς να φύγεις». Κατά τη διάρκεια αυτής της μακράς διάρκειας performance, η Prvacki έπλυνε περίπου \$5.000.

James Murray

γενν. ΗΠΑ

The Awakening: A (re)Performance (2012)

Διάρκεια: 12 ώρες

Διάρκεια βίντεο 00:06:51

Το *The Awakening: A (re)Performance* είναι ένας δωδεκάωρος χορός με υφάσματα που έγινε με ένα μονό strobe light, καταγράφηκε με μια μονή βιντεοκάμερα και ηχογραφήθηκε για playback μέσα στην γκαλερί. Το *The Awakening: A (re)Performance* ήταν μια προσπάθεια κατανόησης του ρόλου που έπαιξε η μουσική στην κρίση του AIDS. Αυτή η performance εστίασε σε μουσικό υλικό από την περίοδο μεταξύ 1980 και 2000, εξερευνώντας τη σημασία του dance floor κατά τη διάρκεια της κρίσης του AIDS. Η μουσική που χρησιμοποιήθηκε στην performance συγκεντρώθηκε μέσα από μια σειρά από ανοιχτά καλέσματα και απευθείας ερωτήσεις στο κοινό. Τα ανοιχτά καλέσματα έγιναν σε διαδικτυακά φόρουμ, μέσω e-mail, στα social media, καθώς και σε δημόσιες και ιδιωτικές διαδικτυακές ομάδες. Συγκεντρώνοντας από το κοινό τη μουσική για την performance, ο Murray έχτισε μια κοινότητα για αυτούς που επηρεάστηκαν από αυτήν την κρίση. Η μουσική που εστάλη από το κοινό στον καλλιτέχνη ήταν ιδιαίτερης συναισθηματικής αξίας, εμβληματική του ταξιδιού τους κατά τη συγκεκριμένη ιστορική περίοδο της κρίσης του AIDS.

Yingmei Duan

γενν. Κίνα

Sleeping in Van Gogh Museum (2005)

Διάρκεια: Επτά Μέρρες (Εξι Ώρες τη Μέρα)

Διάρκεια βίντεο: 00:01:07

Αυτή η ζωντανή performance της καλλιτέχνιδος Yingmei Duan είναι εμπνευσμένη από έργα του Έγκον Σίλε που εκτίθενται στο Μουσείο Βαν Γκογκ στο Άμστερνταμ. Οι αυτοπροσωπογραφίες του Σίλε θύμισαν στη Yingmei Duan πτώματα θαμμένα για πολλά χρόνια. Η καλλιτέχνης πρόσεξε ότι σε όλα τα φωτογραφικά πορτραίτα, ο Έγκον Σίλε έμοιαζε αφηρημένος, σα να κοιμόταν ή να ονειρευόταν. Κοιτώντας τους πίνακες του Σίλε, η καλλιτέχνης συχνά αναγνώρισε σε αυτούς τον εαυτό της. Όποτε βρίσκει την ευκαιρία, η Duan χρησιμοποιεί το χρόνο της για να κοιμάται, σε μια προσπάθεια να απομακρυνθεί από τον κόσμο και από την ίδια τη ζωή. Κατά τη διάρκεια της έκθεσης, η Duan κοιμάται καθημερινά σε ένα ράφι στο χώρο από τις 10 πμ έως τις 6 μμ επί μία εβδομάδα. Φοράει πιτζάμες και μερικές φορές φαίνεται σα να υπνοβατεί ή να κινείται υποσυνείδητα.

Happy Yingmei (2014)

Καταλαμβάνοντας ένα ονειρικό ξέφωτο του δάσους που ήταν εγκατεστημένο μέσα στην Art Gallery of NSW κατά τη διάρκεια της Μπιενάλε του Σίδνεϋ, σε αυτήν την ηχητική εγκατάσταση και performance σε εξέλιξη η Κινέζα καλλιτέχνης Yingmei Duan μοιράζει γραπτές ευχές στους επισκέπτες της έκθεσης.

Abigail Levine

γενν. ΗΠΑ

Refrain (2013)

Διάρκεια: 8 ώρες

Διάρκεια βίντεο: 00:03:32

Η Abigail Levine δημιουργεί μια κυκλική χορογραφία με την επαναλαμβανόμενη γραφή μίας φράσης. Αυτά τα χορογραφημένα ρεφρέν δημιουργούν οπτικά ντοκουμέντα, τα οποία συναλλάσσουν την αναγνωσιμότητα με τη φυσική συσσώρευση, επεκτείνοντας τις αρχικές φράσεις μέσα από ατελείς επαναλήψεις. Τα ρεφρέν που χορογράφησε για το Farm Project Space and Gallery είναι αποσπάσματα της "Lecture on Something" (1951) και της "Lecture on Nothing" (1959) του John Cage. Χωρίς να κοιτάζουν και παραμένοντας κολλημένοι στον τοίχο για όσο γράφουν, οι performers γράφουν την ίδια φράση 500 φορές, ξεκινώντας κάθε φορά από το ίδιο σημείο. Κάθε φορά που ένας/μία performer γράφει μία φράση, μετακινεί μια μικρή πέτρα από ένα σωρό στη μέση του δωματίου.

Holly Victoria Matthews

γενν. Ηνωμένο Βασίλειο

Durational Drawings (2015-έως σήμερα)

Διάρκεια: Έξι Ώρες

Διάρκεια βίντεο: 00:18:04

Η Holly Victoria Matthews προσπαθεί να κάνει απτή, μέσα από το σχέδιο, την εσωτερική της γλώσσα και να συλλάβει όλες τις συνειδητές εντυπώσεις που προκύπτουν κατά τη δημιουργία κάθε σχεδίου: οπτική, ακουστική, σωματική εμπειρία, συνειρμική σκέψη και υποσυνείδητες συνδέσεις.

Nezaket Ekici

γενν. Τουρκία

Border Inside (2011)

Διάρκεια βίντεο: 00:10:42

Σε αυτό το βίντεο-performance η Nezaket Ekici μασάει τσίχλες τη μια μετά την άλλη και τις κολλάει στο γυαλί. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, δημιουργείται μια αμερικανική σημαία και τελειώνει με την ολοκλήρωση της σημαίας. Το βίντεο είναι ένα time lapse της performance.

Snežana Golubović

γενν. Σερβία

Counting (2005)

Διάρκεια: έως 6 ώρες

Διάρκεια βίντεο: 00:13:26

Λέγεται ότι ο Νικόλα Τέσλα, ο διάσημος Σέρβος εφευρέτης (περισσότερο γνωστός για τις πολλές επαναστατικές εξελίξεις που έφερε στον τομέα του ηλεκτρομαγνητισμού στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα), δεν ακουμπούσε ποτέ τα μαλλιά των άλλων. Ο Τέσλα, που είχε πολλές φοβίες και εμμονές, υποστήριζε ότι έβρισκε υπερβολικά οικείο και συνάμα τρομακτικό το να αγγίζει την πηγή ισχύος και ηλεκτρικής ενέργειας κάποιου άλλου. Βασισμένη σε αυτήν την ιστορία, η Snežana Golubović πιστεύει εξίσου ότι οι τρίχες αποτελούν μία πηγή της ανθρώπινης ενέργειας. Πιο συγκεκριμένα, η Golubović θεωρεί ότι τα μαλλιά είναι η πηγή ισχύος μιας γυναίκας. Το καλοκαίρι του 2005, η Γερμανίδα καλλιτέχνης της performance Herma Auguste Wittstock προσκάλεσε την Golubović να συνεργαστούν για τη δημιουργία ενός έργου. Η αρχική ιδέα ήταν να μετράει η Wittstock τις τρίχες της Golubović, αλλά κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας για το Performance Event Brutal Education στην Αβινιόν, η ιδέα για το έργο άλλαξε. Αντί να μετρήσει η Wittstock τις τρίχες της Golubović, η Golubović τις μέτρησε μόνη της. Έκτοτε, η performance έχει πραγματοποιηθεί 17 φορές, κάθε φορά με μεταβλητή διάρκεια. Η πρώτη performance στην Αβινιόν ήταν η μεγαλύτερη σε διάρκεια, κρατώντας έξι ώρες, κατά τις οποίες η καλλιτέχνης μέτρησε 7.046 τρίχες. Το βίντεο καταγράφει 10 διαφορετικές εκδοχές αυτής της performance.

Monali Meher
γενν. Ινδία
Riceville/Whiteville (2006)
Διάρκεια: 21 Ώρες
Διάρκεια βίντεο: 00:07:15

Σε αυτό το έργο, η Monali Meher χτίζει προσωρινές κατασκευές από φυσικά υλικά που βρίσκει σε μια οικοδομή για την κατασκευή ενός νέου σταθμού λεωφορείων. Τα υλικά ήταν άμμος, τούβλα, τσιμέντο, ξύλο και ρύζι, το οποίο μαγείρεψε η καλλιτέχνης επιτόπου, στο χώρο της εγκατάστασης. Στη συνέχεια, χρησιμοποίησε το ρύζι τόσο ως διακοσμητικό όσο και ως οικοδομικό υλικό για τις κατασκευές που δημιούργησε. Η Meher δε ζήτησε από την οικοδομή να σταματήσει, για να εκθέσει τις εγκαταστάσεις της, αλλά αντίθετα ήθελε οι εγκαταστάσεις της να καταστραφούν το βράδυ, έτσι ώστε να χρειαστεί να ξεκινήσει την επόμενη μέρα ξανά από την αρχή και να τις ξαναχτίσει. Αυτό το έκανε για τρεις μέρες, επί επτά ώρες τη μέρα.

Χρήστος Λίνου
γενν. Αυστραλία
Naked Peel (2014)
Διάρκεια: 12 Ώρες
Διάρκεια βίντεο: 00:12:53

Ο Χρήστος Λίνου είχε δει ένα όνειρο κάποτε με τη μητέρα του στη μέση ενός σκοτεινού δωματίου με αμύδι. Καθόταν πάνω σε έναν τεράστιο σωρό από πορτοκάλια, καθαρίζοντάς τα ένα ένα και χαμογελώντας στον Λίνου. Σε αυτήν την performance, ο Λίνου χρησιμοποίησε σωματικές μεθοδολογίες για να ακούσει και νιώσει το σώμα του. Καθάρισε 1.200 πορτοκάλια και εφάρμοσε τις φλούδες στο γυμνό του σώμα. Ο πολτός τοποθετήθηκε σε ένα κλουβί, το οποίο κρεμόταν και έχυνε χυμό πορτοκαλιού στο δέρμα του καλλιτέχνη και στο δάπεδο, ως ένας μετρονόμος που στάζει. Αυτή η performance μακράς διάρκειας ήταν μία προσπάθεια επαναδημιουργίας της αισθητηριακής εμπειρίας του ονείρου που έχει μείνει στη μνήμη του καλλιτέχνη, με τη χρήση εκστατικών, χειρουργικών και σαδομαζοχιστικών πρακτικών ενσωμάτωσης στο χορό. Η μυρωδιά των πορτοκαλιών γέμισε το δωμάτιο, όπως ανακαλούσε ο καλλιτέχνης ότι συνέβη στο όνειρο, ζωντανεύοντας την αισθητηριακή εμπειρία.

Anna Berdston
γενν. Σουηδία
Du Fick Svart (2013)
Διάρκεια: 7 hours
Διάρκεια βίντεο: 00:05:39

Για αυτήν την performance, η καλλιτέχνης κάθεται σε μια καρέκλα ντυμένη με ένα κοστούμι γραφείου. Μπροστά της είναι ένα τραπέζι με μία σκακιέρα και μπροστά από αυτό, ένας υαλοπίνακας. Τα πιόνια και στις δύο πλευρές είναι λευκά. Πίσω από τον υαλοπίνακα υπάρχει άλλη μία καρέκλα. Τα μέλη του κοινού καλούνται να καθίσουν στην καρέκλα. "Du fick svart" ("Έχεις μαύρα") είναι αυτό που λέει ο Ιππότης στο θάνατο, όταν αποφασίζουν ποιό χρώμα θα παίξουν. Η απάντηση του θανάτου είναι "Μα δεν είναι το πιο κατάλληλο;" Στη σκακιέρα δεν υπάρχουν μαύρα πιόνια. Αυτή η performance είναι βασισμένη στην ταινία του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν "Η έβδομη σφραγίδα" (1957). Παρόλο που "Η έβδομη σφραγίδα" δε γυρίστηκε στο νησί Fårö, όπου η Anna Berndtson έκανε την performance "Du Fick Svart," ο Μπέργκμαν έζησε στο Fårö και γύρισε πολλές από τις ταινίες του εκεί.

Angela Freiburger
γενν. Ρίο ντε Τζανέιρο, Βραζιλία
Bath House (2001)
Διάρκεια: 6 Ώρες
Διάρκεια βίντεο: 00:02:02

Για αυτήν την performance και εγκατάσταση, η καλλιτέχνης τοποθέτησε τέσσερα διαφορετικά είδη μπανιέρας, τα οποία σμίλεψε η ίδια σε ροζ μάρμαρο Πορτογαλίας, και ξάπλωσε σε κάθε μία από τις μπανιέρες, με το σώμα της να γίνεται ένα με το μάρμαρο και να παίρνει τα φυσικά χαρακτηριστικά των αντικειμένων.

Longva+Carpenter
ΗΠΑ
Shelter (2012)
Duration: 6 Hours
Video Length: 00:02:49

Οι Longva+Carpenter είναι μια συνεργασία μεταξύ της Νορβηγής καλλιτέχνιδος Terese Longva, που δουλεύει με πολυμέσα, και της Αμερικανής καλλιτέχνιδος Laurel Jay Carpenter, που κάνει performance και εγκαταστάσεις. Η τρίτη performance της σειράς Needs (μετά τις *Hunger* και *Thirst*), το έργο *Shelter* εξερευνά έννοιες προστασίας, άνεσης και αυτοσυγκράτησης. Μια γυναίκα κάθεται σε ένα στερεό τραπέζι, στο οποίο βρίσκεται ένας μεγάλος σωρός από πέτρες στο μέγεθος ενός μπιζελιού. Τις επεξεργάζεται, ίσως τις μετρά, και τις ρίχνει μία μία στο έδαφος. Μία δεύτερη γυναίκα, με ένα παρόμοιο βαρύ τραπέζι και μια καρέκλα δεμένη στην πλάτη της, προσπαθεί να σύρει μια τσάντα που ξεχειλίζει από πέτρες κατά μήκος της γκαλερί. Και οι δύο γυναίκες έχουν τα ίδια υλικά -τραπέζι, καρέκλα, 100 γιάρδες λευκού σκονιού, μια μαύρη υφασμάτινη τσάντα και 400 κιλά πέτρες-, αλλά η κάθε μία συνδέεται ξεχωριστά με τα υλικά. Οι γυναίκες, επίσης, φορούν καθρέφτες στους λαιμούς τους και πρέπει να αντικρίζουν η μία την άλλη καθώς εκτελούν αυτά τα φαινομενικά παράλογα, ατελείωτα, αλλά καυστική σημασίας, καθήκοντα.

Temporary Distortion

ΗΠΑ

My Voice has an Echo in it (2014)

Διάρκεια: 6 ώρες

Διάρκεια βίντεο: 00:26:18

Το έργο *My Voice has an Echo in it* (2014) είναι μια εξάωρη, βασισμένη σε εγκατάσταση, performance με ζωντανή μουσική, κείμενο και βίντεο, που εκτυλίσσεται σε έναν τελείως κλειστό διάδρομο διαστάσεων 24' x 6', ο οποίος περιβάλλεται από καθρέφτες διπλής όψης. Σε αυτό το έργο μακράς διάρκειας, οι θεατές παρακολουθούν την performance σε ακουστικούς σταθμούς, που βρίσκονται κατά μήκος της εξωτερικής περιμέτρου της εγκατάστασης και διαθέτουν ακουστικά με ατομικά χειριστήρια ρύθμισης του ήχου, για να μπορούν να ακούν ό,τι συμβαίνει μέσα. Ζωντανά όργανα, εκφώνηση κειμένου και τραγούδι συνδυάζονται για να δημιουργήσουν ένα σύνθετο και πολυεπίπεδο ηχητικό τοπίο. Το κοινό μπορεί να δει μέσα, αλλά ο performer παρατηρεί μόνο μία ατελείωτη σειρά από αντανάκλασεις στους τοίχους με καθρέφτες διπλής όψης.

Τετάρτη 6/4

12.00-18.00 **IF**

Marina Abramović: τηλεοπτικές συνεντεύξεις από τις δεκαετίες του '80 και του '90

Με την ευγενική παραχώρηση των αρχείων της Marina Abramović

Μία σειρά από τηλεοπτικές συνεντεύξεις που πήρε η Marina Abramović μεταξύ 1980 και 1990 με θέμα την performance.

Πέμπτη 7/4

12.00-18.00 **A**

Iconoclasts –επεισόδιο της Sundance TV, με τη Marina Abramović και τον James Franco, 2012

Σκηνοθεσία: Caroline Suh. Courtesy of Outpost Digital / RadicalMedia

Στο πρώτο επεισόδιο της 6ης σεζόν της σειράς "Iconoclasts" της Sundance TV, ο απρόβλεπτος James Franco επισκέπτεται την καλλιτέχνη Marina Abramović, που ωθεί την performance στα όριά της. Ενώ τον καλύπτει με φύλλα χρυσού για να τον μετατρέψει σε ένα ζωντανό άγαλμα, οι δυο τους συζητούν για τους δημιουργικούς κινδύνους που καθόρισαν το έργο τους.

12.00-14.00 + 16.00-18.00 **IF**

MARINA ABRAMOVIC + MAI IN BRAZIL: Σειρά από βίντεο από το MAI

Σκηνοθεσία: Marco Del Fiol

Με την ευγενική παραχώρηση της Casa Redonda

Η έρευνα της Marina Abramović στη Βραζιλία ξεκίνησε στα τέλη της δεκαετίας του '80. Από το 1989, η Abramović έχει επισκεφθεί τη Βραζιλία πολλές φορές, μελετώντας κρυστάλλους και πολύτιμους λίθους και την επιρροή τους στο ανθρώπινο σώμα και το μυαλό. Το 2015 στο SESC Pompeia, το Marina Abramović Institute (MAI) παρουσίασε τη Μέθοδο Abramović, μια σειρά από ομιλίες με την Abramović και οκτώ Βραζιλιάνους καλλιτέχνες που παρουσίασαν performances κατά τη διάρκεια της έκθεσης. Υπήρχε, επίσης, ειδικά σχεδιασμένος χώρος για ελεύθερο πειραματισμό και συνεργασία, όπου οι επισκέπτες είχαν την ευκαιρία να εξερευνήσουν τις κατευθύνσεις και τα όρια της άυλης τέχνης και performance, καθώς και ειδικό πρόγραμμα που περιελάμβανε έργο της Abramović από την καλλιτέχνη Andrea Boller. Θα προβληθούν επιλεγμένα βίντεο-ντοκιμαντέρ από κάθε performance μακράς διάρκειας και συνεντεύξεις από τα παρασκήνια, καθώς και το trailer της επερχόμενης ταινίας της Marina Abramović, *The Space In Between*.

Ayrson Heráclito (Μπαΐα): Transmutação da Carne [Μετάλλαξη του Κρέατος]

Fernando Ribeiro (Παρανά): O Datilógrafo [Ο Δακτυλογράφος]

Grupo Empreza (DF/Γοιάς): Vesúvio [Βεζούβιος]

Maikon K (Παρανά): DNA de DAN [DNA του DAN]

Marcos Paulo Rolla (Minas Gerais): Preenchendo o Espaço [Γεμίζοντας το Χώρο]

Maurício Ianês (Σάο Πάολο): O Vínculo [Ο Δεσμός]

Paula Garcia (Νέα Υόρκη): Corpo Ruindo [Καταρρέον Σώμα]

Rubiane Maia (Espírito Santo): O Jardim [Ο Κήπος]

Παρασκευή 8/4

12.00-16.00 **IF**

STUDENT BODY: σειρά βίντεο από το αρχείο του Marina Abramović Institute (MAI)

Marina Abramović

Le Lavoir, (1995)

Με την ευγενική παραχώρηση των αρχείων της Marina Abramović

Σειρά βίντεο σε τέσσερα μέρη που δημιούργησε η Marina Abramović κατά τη διάρκεια ενός Cleaning the House Workshop με ασκήσεις στο νερό. Κάθε βίντεο ακολουθεί μία άσκηση που ολοκληρώνεται με μία καθημερινή βουτιά σε φυσικό υδάτινο περιβάλλον κατά τη διάρκεια των workshops διάρκειας 3-5 ημερών.

Independent Performance Group

Φιλμ από το Μουσείο Van Gogh

Φιλμ από την Illy

Με την ευγενική παραχώρηση των αρχείων της Marina Abramović

Η Ανεξάρτητη Ομάδα Performance (Independent Performance Group - IPG) σχηματίστηκε μεταξύ 2003-2007. Ιδρύθηκε από τη Marina Abramović και αποτελείται από μία ομάδα καλλιτεχνών, performance, κυρίως πρώην μαθητών της Abramović, οι οποίοι εξακολούθησαν να δουλεύουν στενά μαζί της ως επαγγελματίες. Η ομάδα κατέστησε ασαφή τα όρια μεταξύ επιμελητή και καλλιτέχνη, μουσείου και οργανισμού τέχνης. Όσο ήταν ενεργή, η ομάδα παρουσίασε διάφορες σειρές από performance και συμμετείχε σε πολυάριθμα workshops. Αυτό το φιλμ προέρχεται από τα αρχεία της IPG και δείχνει μια σειρά έργων από μια έκθεση στο Μουσείο Van Gogh και μια συνεργασία με την Illy.

Σάββατο 9/4

12.00-14.00 **IF**

8 Lessons (Ντοκιμαντέρ), 2008

Με την ευγενική παραχώρηση των αρχείων της Marina Abramović

Το έργο της Marina Abramović *8 Lessons on Emptiness with a Happy End* επικοινωνεί μια βαθιά ανησυχία για την υπερβολή των σύγχρονων αναπαραστάσεων βίας. Το *8 Lessons* είναι μια σύνθετη εγκατάσταση βίντεο, η οποία, μαζί με τη σειρά φωτογραφιών που την συνοδεύει, πρέπει να κατανοηθεί ως μια αντίστιξη στις αμέτρητες αγριότητες που αναπαράγονται παντού. Η Marina Abramović χρησιμοποιεί μια παραστατική στρατηγική, για να δημιουργήσει εκ νέου ένα στυλιζαρισμένο ψυχόδραμα για τον πόλεμο, στο οποίο παίζουν παιδιά, με στόχο να οδηγήσει στην πνευματική κάθαρση. Αυτή η ταινία καταγράφει την παραγωγή του συγκεκριμένου έργου τέχνης.

Κυριακή 10/4

15.00-19.00 **A**

Tehching Hsieh, *Time Clock* (1980-1981)

Με την ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

Για αυτήν την performance, από τις 11 Απριλίου 1980 έως τις 11 Απριλίου 1981, ο Tehching Hsieh πραγματοποίησε performance χτυπώντας κάρτα σε ένα ρολόι παρουσίας προσωπικού κάθε ώρα ακριβώς. Στην αρχή της performance, ο Hsieh ξύρισε το κεφάλι του και καθ' όλη τη διάρκεια της performance, τραβούσε μια φωτογραφία τον εαυτό του κάθε φορά που χτυπούσε κάρτα, για να δείξει το πέρασμα του χρόνου. Αυτές οι φωτογραφίες έχουν συρραφεί σε ένα φιλμ διάρκειας 6 λεπτών.

Tehching Hsieh, *Outdoors* (1981-1982)

Με την ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

Για αυτήν την performance, από τις 26 Σεπτεμβρίου 1981 έως τις 26 Σεπτεμβρίου 1982, ο Hsieh παρέμεινε επί ένα χρόνο σε εξωτερικούς χώρους: δεν μπήκε σε κτίρια, μετρό, τρένα, αυτοκίνητα, αεροπλάνα, καράβια, σπηλιές ή αντίσκηνα. Κουβαλούσε μαζί του μόνο έναν υπνόσακο. Σε αυτό το 30λεπτο βίντεο παρακολουθούμε τον Tehching Hsieh να περιπλανάται στη Νέα Υόρκη.